

za jednu ruku a vláčeli ho do vězení. Cestou si Albert všiml, jak ho pomlouvá pár starých drben, a to už se neudržel a začal hlasitě plakat. Pánům to však bylo jedno a vláčeli ho dál.

Když ho dovlekli až do jeho cely, hned si zapnul televizi. A co nevidí?! Zrovna běží přímý přenos z pohřbu kocoura Mikeše. Byl tam vidět starosta a jeho rodina a voliči a zbytek města. To Alberta velmi naštvalo, protože taková reportáž vám ve vězení rozhodně náladu nezvedne. A tak televizi vypnul, a protože byl unavený, tak i brzy usnul.

Vzbudil se, až když slyšel za oknem hlasitý povyk. Šel se tam podívat a viděl, jak mu jdou na pomoc pan Paleta, paní Paletová, tatínek, maminka, Izabela, Alík a i drbny, které ho ještě včera pomlouvaly. „Hej synku, chytej pilník!“ zakřičel na Alberta jeho tatínek a hodil mu pilníček, kterým Albert přeřezal všechny mříže. „A teď chytej lano, ty zlobiváku!“ zavolal zcela pozitivně pan Paleta. Albert se chytil lana a vesele se spustil dolů z cely. Alík mezitím pokousal security a pan Svoboda je zavřel do cely.

Pak se všichni radovali, že je Albert venku z vězení a šli vesele domů.

**Matěj 7. B**



**Simona, Jonáš, Miša 8. A**

## Příloha žakovského časopisu

**GOLDEN  
TIMES**

**TO SE  
POVEDLO**

ročník: 1, číslo: 1/2019-20, počet výtisků 290, vychází říjen 2019, samostatně neprodejně

*Vážení čtenáři žakovského časopisu Golden Times. Právě se vám dostává do ruky naše nová příloha, ve které vám chceme představit práce vašich spolužáků, které se při vyučování vydařily a byla by škoda, kdybychom se o ně s vámi nepodělili.*

### Druháčci posílají přání svým drakům, které vyrobili při výtavné výchově.



Milý draku,  
přeji ti šťastný let,  
hezký výhled  
a teplý vítr.

*Anička*

Milý draku,  
přeju ti hezký výhled  
a pozdravuj ptáky.

*Daník*

Milý draku,  
přeji ti hezký  
něžný vítr.

*Šárka*

Milý draku,  
přeji ti, abys měl hezký  
výhled a mírný vítr, a abys  
měl nové kamarády.

*Roman*

Milý draku,  
Přeji ti teplý vítr, hezký  
výhled, a abys našel nové  
kamarády.

*Tomáš*

## Jarní prázdniny

První den jsme šli s maminkou, Honzíkem a s tatínkem na autobusové nádraží. Nastoupili jsme do autobusu, který mířil do Prahy. Když jsme dojeli do Prahy, ubytovali jsme se v hotelu. Druhý den jsme se šli podívat do Království železnic. V Království železnic jsme byli, abychom se podívali na výstavu vláčeků a na umělé tramvaje. Pak jsem šel s maminkou do kina na Psí veličenstvo. Mezitím tatínek s Honzíkem koupili lístky a projeli se tramvají. Také jsme jeli na Orloj a na Václavské náměstí. A jednou na Pražský hrad. A také na Karlův most.

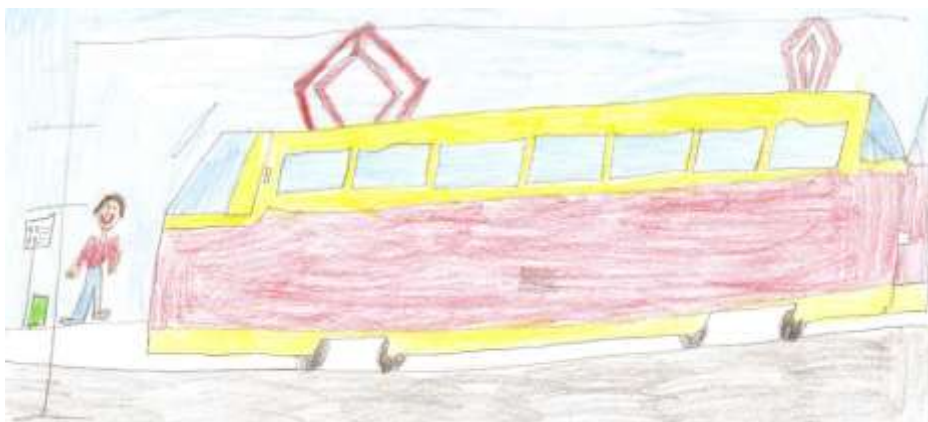
V úterý jsme šli do největší hračkárny Prahy – Hamleis. V hračkárně bylo spoustu hraček. Mohli jsme si tam nějaké hračky vyzkoušet. V hračkárně byly tři patra. V prvním patře byla výstava lega, byly tam hrady, zámky, paneláky, koník, na kterého si můžeš sednout, Matějská pouť a Ještěd. V prvním patře bylo také zrcadlové bludiště. Ve druhém patře byl kolotoč, na kolotoči jsme se s Honzíkem svezli. Ve třetím patře byla skluzavka do druhého patra a mluvící strom a bagry. V hračkárně jsme si koupili dron na ovládání, už ho umím ovládat. Pak jsme jeli do mašinkové restaurace, objednali jsme si nějaké jídlo a mašinky ho přivezly.

Další den jsme byli v ZOO. Viděli jsme hodně zvířat – lvy, tygry, slony, žirafy, hady, ptáky a hrochy.

V pátek jsme jeli do Aquaparku. Byli jsme tam celý den. Šli jsme se vykoupat do bazénů. A pak se mnou šel tatínek na tobogány. A pak maminka. Honzík v Praze oslavil své páté narozeniny

V sobotu jsme šli na autobusové nádraží a odjeli autobusem do Prachatic. Byly to nádherné prázdniny.

**Vašík 3. A**



## Pohádka se slovy: kašna, svoboda, injekce, paleta a monitor

Bylo nebylo jednou jedno město. V tom městě stál panelový dům. V domě bydlel pan Svoboda. Ten měl dvě děti, Alberta a Izabelu. Měl i hodnou manželku Milenu a psa Alíka. Jednoho dne seděl pan Svoboda u počítače a namáhavě pracoval. Albert a Izabela si zatím hráli s jeho starým velkým kladivem. Točili s ním ve vzduchu, jenže Alík štěkl, Albert se lekl, kladivo mu vyletělo z ruky, spadlo přímo na tatínkův počítač a rozbilo mu monitor.

Tatínek chtěl Alberta nejprve potrestat, ale potom mu řekl: „Alberte, jdi za panem Paletou a dones mu můj počítač!“ Albert vzal počítač a Isabelu a společně odkráčeli za panem Paletou. Neměli to daleko, protože pan Paleta bydlel jen jedno patro pod nimi. Pan Paleta byl zkušený opravář, a tak tatínek dobře věděl, kam děti posílá.

Děti zazvonily, otevřel jim starý potetovaný, ale velmi milý pán a povídá: „Dobrý den, vy šikulové.“ Děti uctivě pozdravily: „Dobrý den, my vám neseme...“ Ani to nestihly doříct a pan Paleta: „Maruno!“ Z kuchyně se ozvalo: „Copak je, Vincenci?“ „Pojď se kouknout, kdo se na nás přišel podívat!“ Z kuchyně vyběhla stará trochu obtlouklá paní. „No nejsou to ti Svobodovy děti?“ „Ano, to jsme my,“ přitakala Izabela. „Tak to já vám donesu něco sladkého na zub!“ napadlo paní Paletovou a odběhla zpátky do kuchyně. „My jsme se chtěli jenom zeptat,“ řekl Albert, „jestli byste spravil tatínkův počítač.“ „No mohl bych spravit tu Edisonovu desku, ale nebude to zadarmo!“ „A kolik to bude stát?“ zeptala se Izabela. „Nic platit nemusíte, ale musíte mi dojít pro pivo.“ „Ale my nevíme, kde je hospoda,“ řekl Albert. „No, když půjdete kolem kašny a kolem obchodu s injekcemi, zahnete doleva a jste tam.“ „Tak děkujeme, pane Paletu,“ řekl Albert. „Nemáte vůbec zač a opatrujte se mi, vy moji šikulové,“ zavolal ještě pan Paleta, ale to už děti zmizely za dveřmi.

Děti šly a šly, ale když procházely mezi kašnou a obchodem s injekcemi, stalo se veliké neštěstí! Kolem Alberta a Izabely totiž procházel pan starosta Kocourek se svým kocourem Mikešem, šlápl na slupku od banánu, uklouzl a kocoura zalehl. „Ty blázne!“ rozkřikl se pan starosta na Alberta. „Ty jsi mi zalehl kocoura a za to budeš pykat!“ Albert se ani nestihl omluvit a Kocourek pokračoval: „Zavřu tě rovnou do vězení, ale protože jsi nezletilý, budeš mít v cele televizi!“ Potom luskl prsty a jako na zavolanou stáli najednou u Alberta dva security. Chytili Alberta každý